

klasse vil faa et andet og forbedret Syn paa Livet end det, den nu har. Dersom disse mine Udtalelser i ringe Grad skulde bidrage til at omstemme de to ærede Medlemmer, hvad deres Stilling til dette Spørgsmaal om den københavnske Kirkesag angaar, skulde det glæde mig, og hvis det ikke skulde være Tilfældet, vil jeg rette en alvorlig Henstilling ikke alene til disse ærede Medlemmer, der formodentlig blive Medlemmer af Finansudvalget, men ogsaa til det samlede kommende Finansudvalg, om dog endelig ikke at skyde dette Spørgsmaal fra sig og slaa Haanden af denne Sag, thi jeg tror, at det i Virkeligheden er en Sag, som det er værd at arbejde for i Henseende til at faa den støttet af Statens Midler. Det er derfor mit inderlige Ønske og min Opfordring til det kommende Finansudvalg saa vel som ogsaa til ærede Medlemmer her i Tinget, at de ville støtte denne gode og vigtige Sag.

Leth-Espensen: Jeg kommer til en Gang endnu ganske kort at tage fat paa Jærnbantaksterne igen, og jeg beklager, at jeg denne Gang ser mig nødsaget til i nogen Grad at tage fat paa den højtærede Indenrigsminister. Jeg beklager dette i og for sig, fordi jeg erkender, at den højtærede Indenrigsminister vel egentlig er uskyldig i den Sag som jeg vil tale om, men naar jeg alligevel maa henvende mig til ham, saa er det, fordi den højtærede Minister har begaaet den Letsindighed at gøre et, om end kun svagt Forsøg paa at forsvare Gennemførelsen af Takstloven. Dette er efter min Formening en meget stor Letsindighed. Jeg tror, at den højtærede Minister vilde have gjort meget bedre i som sin højtærede Chef at tie stille til denne Sag. Den er jo nemlig af en saadan Natur, at den aldeles ikke lader sig forsvare. Den højtærede Minister gjorde det da ogsaa meget forsigtigt, idet han sagde en hel Del pæne Ting, først om at det visnok var Forudsætninger og Løfter, man mente, det havde glippet paa, at man vistnok havde sat for stor Tiltro til dem o. s. v. Han kom derefter ind paa de Oplysninger, som det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) havde faaet fra Generaldirektoratet. Med Hensyn til Løfterne og Forudsætningerne vil jeg tilstaa, at det selvfølgelig er rigtigt, at der er en Del Forudsætninger og en Del Løfter, der ikke ere gaaede i Opfyldelse, men hvis det ikke havde været andet, der var Tale om, saa vilde jeg for mit Vedkommende slet ikke have taget Ordet, — i alt Fald ikke saaledes som jeg har

gjort. Men det er ikke Forudsætningerne og Løfterne, der ere det væsentlige. Nej, det væsentligste og det, jeg vil kalde det skandaløse er at Loven selv er bleven brudt, den er brudt over hele Linien. Der er ikke et Sted, ikke ved en eneste Slags For-sendelser, hvor man ikke har brugt en Beregningsmaade, som ikke paa nogen Maade kan bringes i Overensstemmelse med Lovens Ord. Naar den højtærede Minister henviste til de Udtalelser, der i Fjor kom fra den højtærede Konseilspræsident, den daværende Indenrigsminister, i Anledning af den Forespørgsel, der kom fra nogle ærede Medlemmer her i dette Ting, da rammer dette Svar heller ikke det, der har været fremme i Aar, fordi de daværende Forespørgere den Gang ikke havde Oplysning nok til at fremkomme netop med de Anker, der ere fremkomne i Aar. Man havde ikke de ny reglementariske Bestemmelser, og man kunde altsaa kun gaa ud fra de Eksempler, man havde fra forskellige Sider om, hvordan de ny Takster havde virket. For Resten maa jeg sige, at det er ogsaa en Hensynsløshed fra Administrationens Side, at man ved Gennemførelsen af denne Lov, ved hvilken det dog i saa høj Grad beroede paa Administrationen, hvordan den vilde komme til at virke, ikke sendte Rigsdagens Medlemmer de ny reglementariske Bestemmelser. Det vilde have været en Hensynsfuldhed, som jeg tror, man vilde have sat Pris paa, og som jeg synes, vilde have været paa sin Plads. Det forekommer mig, at det er urimeligt, at Rigsdagens Medlemmer skulle løbe om paa Jærnbankontorerne for deres egne Penge at faa den Slags Oplysninger, og endda have Vanskelighed ved at faa dem. Imidlertid disse Forudsætninger ere brudte, og Løfterne ere brudte, saaledes som det er fremført af forskellige ærede Talere, men hvis *det* blot havde været Tilfældet, vilde jeg, som sagt, ikke have taget Ordet igen. Jeg sagde til at begynde med, at jeg beklagede, at den højtærede Indenrigsminister havde gjort et *Forsøg*, paa at forsvare Udførelsen af Takstloven, jeg siger dette saa meget mere, som dette netop paa det eneste Punkt, hvor den højtærede Minister egentlig synes at have troet at kunne forsvare Takstloven, ogsaa glippede for ham. Han tog netop fat paa de Oplysninger, der ere komne fra Generaldirektoratet til det ærede Medlem for Esbjerg, og sagde, naar vi se dem lidt igennem, saa kan den nuværende Ledelse meget godt godkende de Principper, hvorefter Taksterne ere beregnede. Den højtærede Mini-